

РЕШЕНИЕ

№ 6119

гр. София, 27.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65
състав**, в публично заседание на 06.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **7022** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 211 и чл. 231 от Закона за Министерство на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба на Р. Д. Т. от [населено място], против заповед № 8121к-7515/24.06.2020г., издадена от министъра на вътрешните работи, с която на осн. чл.194, ал.2, т.1, пр.1 и т.4, чл.197, ал.1, т.6, чл.203, ал.1, т.7, пр.2, алт.1 и т.13, чл. 226, ал.1, т.8 и чл.204, т.1 от ЗМВР му е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено служебното му правоотношение.

Жалбоподателят счита, че атакуваната заповед е незаконосъобразна, като издадена в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Твърди, че заповедта не съдържа визираното в нормата на чл.210, ал.1 съдържание – липсва посочване на конкретни фактически обстоятелства относно извършени нарушения, че изводът на дисциплинарно-наказващия орган /ДНО/ за нарушение на Етичния кодекс е основан на предположение, че е извършил престъпление. Счита, че заповедта е издадена в нарушение на презумпцията за невиновност, прогласена в чл. 31, ал.3 от Конституцията на Република България и чл. 6, ал.2 от Европейската конвенция за правата на човека и основните свободи. Моли заповедта да бъде отменена. Претендира присъждане на направените разноски, съгласно списък по чл. 80 ГПК. Представя писмени бележки.

Ответникът, министърът на вътрешните работи, чрез процесуалния си представител

излага доводи за законосъобразност на оспорената заповед. Моли съда да отхвърли оспорването. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение. Представя писмени бележки.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира жалбата за допустима, като подадена в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 АПК, от лице, което е адресат на административния акт и има правен интерес от оспорването.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

От фактическа и правна страна е установено следното:

Предмет на оспорване в настоящото съдебно производство е заповед № 8121к-7515/24.06.2020г., г. на министъра на вътрешните работи, с която на инспектор Р. Д. Т. - разузнавач VI степен в сектор „Противодействие на икономическата престъпност“ в 04 РУ - СДВР, е наложено дисциплинарно наказание "уволнение" и е прекратено служебното му правоотношение на основание чл. 194. ал. 2. т. 1. пр. 1 и т. 4, чл. 197, ал. 1. т. 6, чл. 203. ал. 1. т. 7. пр. 2, алт. 1 и т. 13. чл. 226. ал. 1. г. 8 и чл. 204, т. 1 от ЗМВР.

От административната преписка се установява, а и не е налице спор между страните, че към момента на издаване на заповедта жалбоподателят изпълнява длъжността инспектор, инспектор - разузнавач VI степен в сектор „Противодействие на икономическата престъпност“ в 04 РУ - СДВР. С протокол рег. № 227р-179/05.01.2017г. жалбоподателят е декларирал, че е запознат с Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР и 49 други акта.

Дисциплинарното производство срещу жалбоподателя е образувано със заповед № 8121К- 5764/13.02.2019 г. на министъра на вътрешните работи, на основание чл. 207, ал. 1, т. 1 от ЗВМР, въз основа на постъпили данни за извършено нарушение, отразени в писмо рег. № 7855р-898/25.01.2019 г. по описа на дирекция „Вътрешна сигурност“ – МВР.

В него са изнесени предварителни данни, че след проведени оперативно-издирвателни мероприятия от служители на дирекция „Вътрешна сигурност“ - МВР под надзора на Специализирана прокуратура в сградата на 04 РУ - СДВР, находища се на адрес [населено място],[жк], [улица], в работни помещения са задържани инспектор М. Д. разузнавач IV степен в сектор „Противодействие на икономическата престъпност“ към 04 РУ - СДВР, инспектор Г. Н. - разузнавач V степен в сектор „Противодействие на икономическата престъпност“ към 04 РУ - СДВР, главен инспектор К. К. - началник на сектор „Противодействие на икономическата престъпност“ към 04 РУ - СДВР, инспектор А. А. - разузнавач VI степен в сектор „Противодействие на икономическата престъпност“ към 04 РУ - СДВР и инспектор Р. Т. - разузнавач VI степен в сектор „Противодействие на икономическата престъпност“ към 04 РУ - СДВР, за това, че са участници в организирана престъпна група, рекитирали са и са събирали такса „спокойствие“ срещу определени суми, които са определяли според бизнеса на изнудваните. Обещавали са на собствениците на автокъщи, наргиле барове, магазини и заведения, че няма да ги проверяват или предварително ще им съобщават за извършвани проверки. Информацията е разпространена чрез различни медии още в деня на задържането на служителите.

Срещу служителите К., Т., Дрйнцолов и Н. е образувано досъдебно производство № 17/2019 г., пр. пр. № 1831/2018 г. по описа на Специализирана прокуратура - С., за това, че са участвали в организирана престъпна група с цел да вършат съгласувано в

страната престъпления по чл. 209, чл. 213а, чл. 282, чл. 301, чл. 302 и чл. 304б от Наказателния кодекс, като групата е създадена с користна цел.

Със заповедта за образуване на дисциплинарното производство, на основание чл. 214, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, служителят временно е отстранен от заеманата длъжност. С протоколно определение от 27.02.2019 г. на СпНС, на основание чл. 69, ал.1 от НПК, служителят е отстранен от длъжност.

С постановление от 24.01.2019 г. на Специализирана прокуратура, инспектор Р. Т. е привлечен в качеството на обвиняем за престъпление по чл. 321, ал. 3, вр. ал. 2 от НК и престъпление по чл. 304б, ал. 1, вр. чл. 26, ал. 1 от НК и престъпление по чл. 210, ал. 1, т. 3, вр. чл. 209, ал. 1 от НК, като са му повдигнати обвинения.

В заповед № 8121К - 5764/13.02.2019 г. е определен дисциплинарно разследващ орган /Д./.

На 20.03.2019 г. на инспектор Т. е връчена покана рег. № 3382р-9807/19.03.2019г. за запознаване със заповед № 8121К-5764/13.02.2019 г. на министъра на вътрешните работи за образуване на дисциплинарно производство срещу него по чл. 207, ал. 1, т. 1 от ЗМВР и временно отстраняване от длъжност на основание чл. 214, ал. 3 от ЗМВР. На 20.03.2019 г. служителят е запознат със заповедта.

На Р. Т. е връчена покана рег. № 3382р-9810/19.03.2019 г. за даване на писмени обяснения. Служителят е заявил и написал върху поканата, че на този етап няма да дава обяснения. В тази връзка е изготвен протокол рег. № 513р-52110/25.06.2019 г. по описа на СДВР.

На 28.06.2019 г на Р. Т. е връчена покана рег. № 3382р-21489/27.06.2019г. за запознаване със заповед № 8121К-10263/18.06.2019г. за удължаване срока за провеждане на дисциплинарното производство. На 28.06.2019 г. служителят е запознат със заповедта.

На 11.11.2019 г. на инспектор Р. Т. е връчена покана рег. № 3382р-37708/07.11.2019г. за запознаване със заповед № 8121К-12950/16,10.2019г. па министъра на вътрешните работи, за удължаване срока на производството.

На служителя е връчена покана за запознаване със заповеди № 8121К-4329/06.03.2020 г. и № 8121К-6006/27.04.2020 г. за изменение на заповед № 8121К-5764/13.02.2019 г. на министъра на вътрешните работи.

С писмо рег. № 3382р-13465/15.04.2019 г., са изискани документи от дирекция „Вътрешна сигурност“ - МВР, относими към задържането на служителите по ЗМВР, извършено на 23.01.2019 г. от служители на Д..

С приемо-предавателен протокол вх. № 513000-63046/04.12.2019 г., протокол от 16.04.2020 г. и протокол от 30.04.2020 г. за нуждите на производството са предоставени част от документите, съдържащи се в ДП № 17/2019 г. по описа на СО – СП – приемо-предавателни протоколи, протоколи за разпознаване на лица от фотоснимки, протоколи за обиск и изземване, изземане на образци, протоколи за извършени експертизи, за оглед на веществени доказателства.

Към дисциплинарното производство са приложени копия на служебни документи, изпратени с писмо № 228000-1046/28.01.2019 г. по описа на 04 РУ - СДВР за нуждите на ДП 17/2019 г., пр. пр. 1831/2018 г. по описа на СП.

В хода на дисциплинарното производство е снето е сведение с рег. № УРИ3382р-19761/11.06.2019 г. от Х. П. от С., собственик и управител на фирма „Прокопкомерс“ със седалище в [населено място], което стопанисва два търговски обекта - кафе-бар „Ф.“ в С., [улица] кафе-бар „Ф. 2“ в С., [улица], както и сведение

рег. № 3382р- 14762/11.06.2019 г. от И. И., управител на наргиле-бар.

Инспектор М. Д. е дал писмено обяснение с рег. № 3382р-11869/05.04.2019 г. по описа на 07 РУ - СДВР, в което заявява, че Т. ходел на работа с джип „БМВ Х3“, хвалел се, че има и джип „Тойота Рав 4“. Носел различни скъпи часовници и по 2-3 мобилни телефона, живеел в [населено място], в собствена по негови думи вила, където отглеждал няколко кучета скъпа порода и скъпи за обгрижване.

Инспектор А. А. е предоставил обяснение рег. № 3382в-34/07.03.2019 г. по описа на 07 РУ - СДВР. В същото заявява, че е дал такива по образуваното досъдебно производство.

К. К. е дал обяснение с рег. № 3382р-11400/01.04.2019 г. Инспектор Г. Н. и инспектор Р. Т. не са дали обяснения.

Резултата от разследването Д. е отразил в обобщената справка, с която служителят е запознат срещу подпис на 05.05.2020 г. Производството е приключено със становище на Д. за наличие на основание за ангажиране на дисциплинарна отговорност на инспектор Т. и налагане на дисциплинарно наказание “уволнение“ за извършени дисциплинарни нарушения, съставомерни по чл. 203. ал. 1, т. 7 "преминаване на власт или използване на служебното положение за лична облага или за облага на трети лица и т. 13 от ЗМВР "деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата".

С покана рег. № 226р-12254/05.05.2020 г. инспектор Т. е поканен да се запознае с обобщената справка и материалите по производството и да даде писмени обяснения или възражения. На 05.05.2020 г. служителят се е запознал със обобщената справка и материалите по дисциплинарното производство и е представил обяснение рег. № 226р- 12271/05.05.2020 г., в което е заявил, че на този етап от производството се въздържа да дава обяснения. С покана рег. № 8121р-8349/26.05.2020 г. на инспектор Т. отново е предоставена възможност да упражни правото си на защита, като даде допълнителни обяснения или възражения до дисциплинарно-наказващия орган. В определения му 24-часов срок служителят не се е възползвал от правото си, за което е съставен протокол за отказ рег. № 513р-43892/02.06.2020 г. по описа на СДВР.

Със заповед № 8121к-7515/24.06.2020г., издадена от министъра на вътрешните работи е прието, че жалбоподателят е извършил две деяния : 1. На 20 август 2018 г около 12:00 часа в заведение „Ф. 1“ заедно с други полицаи обикаляли заведението и се заяждали за дребни неща. Инспектор Т. попитал управителя откъде купува тютюна. И. му представил документи за наличната стока, но той отказал да ги прегледа. Говорел, че вижда поне 30 кг тютюн и документите не го интересували. След като провел няколко телефонни разговора, Т. заявил на И. „така няма да продължават нещата, ще идваме по три пъти на ден, докато не изчистиш всички нарушения, като не му обяснил какви нарушения е извършил. Извикал И. пред заведението, за да разговарят сами. Там му казал, че в заведението се правят „много нарушения“, че се държат големи количества тютюн и че този път ми прави компромис, но това няма да продължава“ и „неговият началник му скача на главата да се направи проверка на всичко“. Т. директно поискат от И. тютюн за пушене и „нещо“, с което да почерпи колегите си, за това че са му направили „компромис“ при проверката, като оставил на И. телефонния си номер, за да го потърси, когато занесе „почерпката“ в районното управление. И. възприел разговора си с Т. като „изнудване за пари, което тепърва започва“. Около 15:30- 16:00 часа същия ден И. се срещнал с Т. пред сградата на 04

РУ, където му предат сумата от 150 лева, поставени в кутия от диск и 150 грама различен на вкус тютюн на стойност 60 лева. По време на срещата им Т. продължавал да го убеждава, че трябва да се разбере с началника им, който се казва Краси К. и с колегите му, за да избегне проблеми при проверките. Предложил лично да го предупреждава всеки път за проверки или когато проверките са по график, да му съдейства да не бъдат извършвани такива и да бъде връзката с шефа му.

Второто нарушение е във връзка с работата му по преписка срещу М. Н. В. - управител на фирма [фирма], съдържаща данни за извършени от В. престъпления по чл. 227б и чл. 255 от НК. При даване на обяснение в средата на месец декември 2018 г., около 12-14 декември Т. поискал пари, за да „оправят нещата с преписката“ - две хиляди евро за колегата му, а при възможност и 500 лева за самия него. Продължил да търси В. и след изпращане на преписката в СРП. На 23.01.2019 г. В. дал на Т. сумата от 2 000 лева, които по-късно на същия ден са открити и иззети с протокол за претърсване и изземване. От лява и дясна ръце на Т. са иззети обтривки за извършване на физико-химична експертиза. Двете му ръце са осветени с УВ светлина с дължина на вълната 254 нанометра и 365 нанометра, след което по дясната му ръка се е наблюдавала специфична жълта флуоресценция. По конкретно от вътрешната страна на палец и показалец и от горната страна на средния му пръст. При осветяване на иззетите банкноти с ултравиолетова светлина също е наблюдавана флуоресцентна светлина. От заключението на извършената физикохимична експертиза № 19/Д.-201 от 04.06.2019 г. е видно, че по предоставената за изследване обтривка от дясна ръка на Р. Т. е установено наличие на флуоресциращо вещество, идентично по химичен състав с веществото от сравнителната проба, използвано за белязване на предадените от В. на Т. банкноти, иззети с протокола за претърсване.

В обжалваната заповед е прието, че в описаните случаи Р. Т. се е възползвал от служебното си положение на полицейски служител в сектор „Противодействие на икономическата престъпност“ в 04 РУ - СДВР, разполагащ с полицейски правомощия за изпълнение на задължението по чл. 67 от ЗМВР „Полицейските органи предотвратяват, пресичат, разкриват и разследват престъпления“, за да получи облага, която не му се следва - парични суми от управителя на заведения „Ф. 1“ и „Ф. 2“ И. И. и от М. В.-управител на фирма [фирма]. Служителят не е спазил законовата разпоредба, като вместо да предотвратява извършването на икономически престъпления, е обещавал да ги прикрива и да осигурява решаването на „проблеми“ при извършването на проверки, за да могат търговците да работят спокойно, срещу заплащане. Оказал е натиск и принуда върху И. и В., предизвиквайки страх и несигурност в тях, съзнателно мотивирайки ги да му дадат в парична сума, за да прикрие „извършено закононарушение“ в заведение „Ф.“, в първия случай, а във втория - да прикрие „извършено престъпление“. Заплашвал И., че „така няма да продължават нещата“ и с колегите си ще идват по три пъти на ден на проверка, „докато не изчисти всички нарушения, като му внушавал, че в заведенията се извършват нарушения. Принудата от страна на служителя към И. е била придружена с обещание срещу заплащане да няма проблеми с проверките в това заведение и то да работи спокойно. На М. В. е обяснявал, че срещу определена от Т. парична сума ще „оправи“ образуваната срещу него преписка, така че да избегне наказателно преследване.

Приемам, че служителят е извършил две отделни дисциплинарни нарушения по смисъла на чл. 194. ал. 2, т. 1, пр. 1 от ЗМВР неизпълнение на разпоредбите на този

закон..." (на чл. 67 от ЗМВР), съставомерни по чл. 203, ал. 1, т. 7, пр. 2, алт. 1 от ЗМВР „използване па служебното положение за лична облага за всяко едно от които е предвидено налагане на дисциплинарно наказание уволнение".

Едновременно с това, с описаното поведение инспектор Р. Т. не е спазил етичните норми, разписани в Етичен кодекс за поведение на държавните служители в Министерството на вътрешните работи, регламентирани в т. 13, буква „а“, т. 15, т. 17. буква „а” и „в”, т. 19, т.20, т.42, т. 45, т.49, т.50.

Дисциплинарнонаказващият орган е приел, че с всяко едно от действията си, описани в точка 1 и 2, инспектор Т. е извършил дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 194. ал. 2, т. 4 от ЗМВР, за което на основание чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР „деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата“ се налага дисциплинарно наказание „уволнение“.

Поведението на инспектор Р. Т. е станало достояние както на служители на МВР, магистрати и други държавни органи, така и на неограничен брой граждани. Информацията за извършеното от служителя е разпространена чрез различни медии, с което не е удовлетворил изискванията за етично поведение на държавните служители в МВР и е налице уронване на престижа на МВР. Прието е, че поведението на служителя е съставомерно по чл. 203. ал. 1. т. 13 от ЗМВР- *„деяния, несъвместими с етичните привила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа пи службата”*, за което е предвидено налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“.

Заповед № № 8121к-7515/24.06.2020г., издадена от министъра на вътрешните работи, с която на осн. чл.194, ал.2, т.1, пр.1 и т.4, чл.197, ал.1, т.6, чл.203, ал.1, т.7, пр.2, алт.1 и т.13, чл. 226, ал.1, т.8 и чл.204, т.1 от ЗМВР му е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено служебното му правоотношение, е връчена на жалбоподателя на 03.07.2020г.

В съдебното производство е разпитан свидетелят В. С. В., според който през 2018г. са били заедно с Р. Т. на море от 13 до 20 август. Прието е и писмо рег. № 228000-13475/25.11.2020г. от началника на 04 РУ СДВР, с което се уведомява съда, че Р. Т. е ползвал платен годишен отпуск 20 работни дни за периода от 13.08.2018г. до 10.09.2018г. вкл., разрешен със заявление № 228р-20272/2018г. по описа на 04 РУ-СДВР.

Въз основа на събраните доказателства, съдът намира от правна страна следното:

Обжалваната заповед е издадена от компетентния, в съответствие с нормата на чл. 204, т. 1 ЗМВР, административен орган – министър на вътрешните работи.

Административният акт съдържа изискуемите от разпоредбата на чл. 210, ал. 1 от ЗМВР реквизити. Заповедта е мотивирана, като са изложени конкретни съображения от фактическо и правно естество. Спазена е и установената форма на заповедта - писмена, като са посочени фактическите и правни основания за издаването ѝ.

При издаването на оспорения акт не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Спазена е процедурата по налагане на дисциплинарни наказания, уредена в Глава осма от ЗМВР. Спазени са и сроковете по чл. 195 и чл. 196 от ЗМВР. Съгласно чл. 195, ал. 1 от ЗМВР дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му, а съгласно ал. 2 на същата разпоредба на закона за извършено тежко нарушение на служебната дисциплина дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от две години от извършването му.

Оспорената заповед е издадена при спазване на правилата, гарантиращи правото на защита на дисциплинарно привлеченото лице и в съответствие с предвидената в чл. 207, ал. 1 – 12 ЗМВР дисциплинарна процедура при налагане на най-тежкото дисциплинарно наказание "уволнение". Осигурено е участие на служителя в дисциплинарното производство на всеки негов етап, като дисциплинарно наказващият орган е изпълнил вмененото му задължение по чл. 206, ал. 1 от ЗМВР преди налагане на дисциплинарното наказание да приеме писмените обяснения на държавния служител.

С покана рег. № 226р-12254/05.05.2020 г. инспектор Т. е поканен да се запознае с обобщената справка и материалите по производството и да даде писмени обяснения или възражения. На 05.05.2020 г. служителят се е запознал с обобщената справка и материалите по дисциплинарното производство и е представил обяснение рег. № 226р- 12271/05.05.2020 г., в което е заявил, че на този етап от производството се въздържа да дава обяснения. С покана рег. № 8121р-8349/26.05.2020 г. на инспектор Т. отново е предоставена възможност да упражни правото си на защита като даде допълнителни обяснения или възражения до дисциплинарно-наказващия орган. В определения му 24-часов срок служителят не се е възползвал от правото си, за което е съставен протокол за отказ рег. № 513р-43892/02.06.2020 г. по описа на СДВР. За всяко едно действие на административноразследващия орган жалбоподателят е уведомяван с писмена покана, след което се е запознавал и със съответните актове.

От своя страна ДНО се е запознал в пълнота с материалите по дисциплинарната преписка, видно от резолюцията върху обобщената справка, като оспорената заповед е издадена на 05.05.2021г., с което е спазен двумесечният срок.

Жалбоподателят не е оборил констатациите в справката и становището на Д., не е оспорил приобщените доказателства, не е ангажирал такива. В тази връзка, съдът намира, че не са нарушени правата на

жалбоподателя, който е бил запознат с отделните етапи и действия по дисциплинарното разследване.

От съвкупната преценка на многобройните доказателства по делото, съдът приема, че с действията си жалбоподателят е извършил посочените в заповедта дисциплинарни нарушения по смисъла на чл.194, ал.2, т.1, пр. 1 и т. 4 от ЗМВР („неизпълнение на разпоредбите на този закон“ и „неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР“), съставомерно по чл. 203, ал. 1, т. 7, пр. 2 и т. 13 от ЗМВР („използване на служебното положение за лична облага или за облага на трети лица“ и „деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата“). Извършените от жалбоподателя тежки нарушения на служебната дисциплина са категорично и безспорно установени от писмените доказателства, събрани в хода на дисциплинарното производство. Същите са анализирани от Д. и преценени в тяхната пълнота и взаимна свързаност, като изводите за осъществени от жалбоподателя дисциплинарни нарушения по чл.194, ал.2, т.1, пр.1 и т.4, са обосновани, мотивирани и съответстват на приобщените доказателства, събрани в хода на дисциплинарното разследване, включително и материалите по досъдебното производство, които са посочени и възпроизведени обстойно в обобщената справка и становището на Д. и възпроизведени в оспорената заповед. Съдът отчита и това, че за да стигне до извода за установено дисциплинарно нарушение, Д. е искал удължаване на сроковете за дисциплинарното производство, като е уведомявал жалбоподателя.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че е нарушена презумпцията за невинност. В дисциплинарното производство не са ползвани единствено материалите от досъдебното производство. Съгласно чл. 194, ал. 3 ЗМВР държавните служители в МВР носят дисциплинарна отговорност, независимо че деянията им могат да са основание за търсене и на друг вид отговорност. Член 206, ал. 3 ЗМВР предвижда, че за разкриване на обективната истина могат да се използват всички начини и средства, допустими от закона. Алинея 4 на същия текст от закона сочи, че наказващият орган е длъжен да събере и оцени всички доказателства, включително събраните при одити или други проверки, както и доказателствата, посочени от държавния служител. В тази връзка, държавният служител – жалбоподател не е посочил и не е обективирал доказателствени искания. За реализиране на дисциплинарната отговорност е без значение дали деянието, във връзка с което същата е ангажирана, представлява същевременно и престъпление или административно нарушение. Независимият характер на дисциплинарното производство по реда на ЗМВР предполага

задължително извършването на самостоятелна проверка от страна на субекта на дисциплинарна власт относно изясняване на релевантните факти и обстоятелства, свързани с установяване на деянието и неговия извършител. В случая в хода на дисциплинарното производство, дисциплинарно разследващия орган е извършил всички необходими процедурни действия по доказване на дисциплинарното нарушение, както го задължава чл. 207, ал. 3 ЗМВР. От доказателствата по делото се установява, че са изискани материали от воденото досъдебно производство, които са приобщени по надлежния ред към дисциплинарното такова. Допустимо е прилагането към дисциплинарната преписка и позоваването от страна на дисциплинарно наказващия орган на събрани по надлежния процесуален ред доказателства в рамките на друго производство, в случая - наказателно досъдебно производство. Събрани са и обяснения в дисциплинарното производство от лица, разпитани като свидетели в ДП. В хода на дисциплинарното производство е извършена самостоятелна проверка от страна на субекта на дисциплинарна власт на релевантните факти и обстоятелства, като в заповедта за налагане на дисциплинарното наказание дисциплинарно наказващият орган е направил собствена преценка на всички събрани доказателства. Фактическото основание за издаване на заповедта не е свързано само с материалите от досъдебното производство, а се основава на проведеното разследване от дисциплинарно разследващия орган и събраните от него доказателства. В заповедта многословно е посочена фактическата обстановка, но изложеното се налага с оглед формата на деянието и участието и на други лица в установеното правонарушение. Мотиви се съдържат и в справката и становището, в които още по-обстоятелствено са изложени конкретните факти във връзка с неспоримостта на нарушение, за което по закон следва най-тежкото дисциплинарно наказание.

Съгласно чл. 203, ал. 1, т. 13 ЗМВР тежки нарушения на служебната дисциплина, за които се налага дисциплинарно наказание "уволнение", са деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата.

В тази насока дисциплинарно наказващият орган при оценка на тежестта на нарушението правилно е оценил тежестта на нарушението, формата на вината и цялостното поведение на служителят, съгласно изискванията на чл. 206, ал. 2 ЗМВР. За допуснатото дисциплинарно нарушение се следва дисциплинарно наказание "уволнение". При установеното тежко нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР, във връзка с чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР, дисциплинарно наказващия орган действа при условията на обвързана компетентност и следва да наложи най-тежкото, предвидено в нормата

на чл. 203 от ЗМВР наказание.

В хода на дисциплинарното разследване органът е събрал достатъчно доказателства, сочещи на извършване на посочените в заповедта нарушение и на чл. 203, ал. 1, т. 7 от ЗМВР, а именно превишаване на власт или използване на служебното положение за лична облага или за облага на трети лица.

Не се кредитират възраженията на жалбоподателя, че дисциплинарната му отговорност е ангажирана единствено поради факта, че са му повдигнати обвинения. Няма как в конкретния случай да се изчака резултата от наказателното производство с оглед предвидените в закона преклузивни сроковете за налагане на дисциплинарно наказание. Съгласно чл. 194, ал. 3 от ЗМВР, държавните служители в МВР носят дисциплинарна отговорност, независимо че деянията им могат да са основание за търсене и на друг вид отговорност. Става дума за различни производства, независимо едно от друго, които се реализират по различен ред и основания, като дисциплинарното производство не е поставено в зависимост от наказателното производство. Дисциплинарното производство е самостоятелно производство, а цитираната норма от ЗМВР на самостоятелно основание въздига като тежко нарушение превишаването с власт и ползване на служебното положение за лична облага.

Неоснователно е и възражението, че не са събрани доказателства за извършените нарушения. Деянието е установено, както от сведенията, снети в дисциплинарното производство, както и от приобщените доказателства от ДП, имащи отношение към тях. В проведеното дисциплинарно разследване са изискани и приобщени материали, събрани в рамките на образуваното досъдебно производство, които правилно са взети предвид, тъй като са събрани по предвидения законов ред. В подкрепа на изводите на дисциплинарно наказващия орган са показанията на разпитаните свидетели, снети обяснения в досъдебното производство.

За оборване на тези обстоятелства пред съда от страна на жалбоподателя се ангажираха гласни и писмени доказателства. От показанията на разпитания свидетел, от една страна, не се установява категорично, че жалбоподателят на 20.08.2018г. не е бил в С.. Това противоречи на събраните от ДНО доказателства, които са еднозначни. От установеното от писмото от началника на 04 РУ СДВР, че Р. Т. е бил в отпуска в периода от 13.08.2018г. до 10.09.2018г. също не следва, че не е бил на описаната проверка. Ангажираните от жалбоподател доказателствени средства не се приемат като такива, чрез които да се проведе успешно обратно доказване на факти, установени от Д. и приети за установени от ДНО. От друга страна, дори да се приеме, че първото описано в заповедта деяние не е доказано, че е извършено от

Т., то дори само извършването на второто описано деяние е достатъчно основание за налагане на същото дисциплинарно наказание.

В случая е налице фактическият състав по чл. 203, ал. 1, т. 7, пр. 2 и т. 13 ЗМВР - действията на служителя са в нарушение на визираните етични правила и като резултат са довели до уронване престижа на службата. Действията на Н. са станали публично известни и несъмнено това е довело до негативен ефект върху авторитета на службата. Дисциплинарно наказващият орган при коректно установени фактически обстоятелства е изградил обосновани правни изводи относно извършените дисциплинарни нарушения и е дал точна правна квалификация на действията на служителя, поради което обжалваната заповед е материално законосъобразна. Действията на служителя, с които е нарушил етичните норми, са посочени и точно отнесени към съответното правило за поведение. Обосновано е крайното заключение на дисциплинарно наказващия орган, че с поведението си служителят е уронил авторитета на службата. Приложените медийни публикации от електронни медии показват, че действията на четиримата служители на 04 РУ – СДВР, в т. ч. на жалбоподателя, са коментирани в негативен план, което безспорно влияе отрицателно върху авторитета на службата. Поведението на служителите е представено на обществената аудитория като negliжиране на нормативно установения ред точно поради служебното им положение, което възприятие безспорно има неблагоприятен ефект върху престижа на ведомството и авторитета на полицейските служители.

За извършените тежки дисциплинарни нарушения се предвижда задължително налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“, като ДНО се произнася в условията на обвързана компетентност. Тежестта на извършените дисциплинарни нарушения нормативно е преценена като обуславяща налагането на най-тежкото дисциплинарно наказание „уволнение“. С деянието си жалбоподателят е нарушил закона, деянието е несъвместимо с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР и е довело до уронване престижа на полицейската институция, тъй като е станало достояние на широк кръг от хора, в това число и чрез публикации в различни медии.

С оглед изложеното, съдът намира, че оспорената заповед е издадена и в съответствие с целта на закона, с оглед общата и специална превенция при ангажиране на дисциплинарната отговорност на служителите в МВР.

С оглед изхода на спора, на основание чл. 143, ал.3 АПК, на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер 100 лв., съгласно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК,

Административен съд София-град, I отделение, LXV състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. Д. Т. от [населено място] против заповед № 8121к-7515/24.06.2020г., издадена от министъра на вътрешните работи.

ОСЪЖДА Р. Д. Т. от [населено място], да заплати на Министерство на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок от съобщаването за неговото за неговото изготвяне.

СЪДИЯ: